

कविता: तिम्रो लक्ष (मन्दाक्रान्ता छन्द)

इश्वरको उपहार तिम्रो कस्ले जित्छ नन्दन
चेष्टा गरी आभुषण लिए कस्ले गर्छ खण्डन
शिला पत्थर फोडेर तिमिले खुलाउनु लोचन
बल्लतल्ल भेटेर सौगात गर्ने तिमि मोचन ॥

नव उषा जगाइ सगर कस्ले गर्ने उत्थान
शिक्षालय उखेलेर अब कस्को बन्ला सदन
पाखाभित्ता भुलेउ तिमिले गिरि पर्वत पाइन
वीर योद्धा भएर भूपति कसैको क्यै खाइन ॥

बगैँचा हो देश यो सबैको देव बन्ने पाषाण
निशाचर के बन्छौ यसरी आफ्सेआफ् निर्वासन
शान्ति खोज्ने अनि त्याग रोज्ने बुद्धको यो आश्रण
बा गल्ती पो भयोकि वाणी त्यो नगर्नु क्यै भाषण ॥

कटुभाषी यो नेता भन्दा त कर्मवादी सज्जन
कहाँ हो के फरक पाइयो उडीजाने पवन
आकर्षण अकाट्य अजेय भएर नि नविन
अलौकिक यो नेपथ्यसरि खै बनिगयो किन ॥

पुङ्माडको पारदर्शी बचत् के बेर हो मासिन
विडम्बना यहि हो ए हजुर को जाला र गासिन
अनुभूति गरेर पनि यो अपवाद भो निदान
अणुक्रान्ति चलेर देशमा सबले गरे निर्वाण ॥

परिपत्र गरेर कस्लाई दिने प्रतिवेदन
शिलालेख सभ्यता के हो र गर्छौ यो परीक्षण
विद्यालय हाम्रो हो हुन त विद्यार्थीकै दर्शन
आज आइ खुशी छु बहुते परेन म तर्सन ॥

केहि इच्छा त पुरा भएकी शिक्षा कै यो कारण
दिएको यो ज्ञान त गुरुले गर्नुपर्ला धारण
सबै गर यो नगर तिमि बिसने पुरातन
बन्छौ ठूलै नभुले आमा, बाबा, गुरु सज्जन ॥

-बिआरपी माइलो